

(במדבר כ"ב) וַיַּרְא הָעֵדָה אֶת מֹלֶךְ יְהוָה נִצְבֵּן בְּדֶרֶךְ וַיַּחֲרַב
שְׁלֹפֶה בְּיַדְךָ, (ס"א בדרכך), בְּהַהְוָא אֲרָחָא דְּהֹוָה אֲשַׁתְּקָע
(ס"א אֲשַׁתְּפָחָה) בְּגַזְוָה. וַיַּחֲרַב שְׁלֹפֶה בְּיַדְךָ, וְכֵי אֵי אֵיהּוּ נִפְיק
לְקַבְּילָה הָאֵי אַתְּזָן, מֵאֵי בְּעֵי חַרְבָּא. וְאֵי אֵיהּוּ נִפְיק
לְקַבְּילָה דְּבָלָעָם, אַמְּמֵא חַמְּמָת אַתְּנִיהָ, וְאֵיהּוּ לֹא חַמְּמָא.
אֶלְאָ פָּלָא אֲזַדְמָן. הַהְוָא מֹלֶךְ מִזְדָּמָן לְקַבְּילָה דְּאַתְּזָן,
לְאַפְקָא לְהָמָן הַהְוָא אֲרָחָא דְּאַתְּטָעַן בָּה. וְבָמָה. בְּרַחְמֵי.
וְאֲזַדְמָן לְקַבְּילָה דְּבָלָעָם, לְאַעֲבָשָׂא לִיהְיָה, עַל דְּאֵיהּוּ הָוָה
בְּעֵי לְמִיהָךְ בְּרִשׁוֹתְיהָ, וְלֹא בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא (ס"א דְּלָעֵילָא).
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הַשְׁתָּא אֵית לְשָׁאָלָא, אֵי מַלְוִי הָוּ אַתְּיַין
מִסְטָרָא דְּכַתְּרִין תַּתְּאֵין, וְלֹא מִאַתְּרָא אַחֲרָא, אַמְּמֵי
כְּתִיב וַיַּבָּא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם וְגוּ, וְאֵךְ אֶת הַדָּבָר וְגוּ.
אָמַר רַבִּי יְצָקָן (בְּגִינִיהָוּן דִּיְשָׁרָאֵל אַתְּהָדָר מֹלֶךְ אֶל מִלְלָא עַמִּיהָ. דָּאי תִּמְאָא
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא מְלִיל עַמִּיהָ וְהָוּא אָמַר אֶת הַדָּבָר וְגוּ. חַס וְשָׁלוֹם דָּהָא הַהְוָא מֹלֶךְ
אָמַר לְיהָ וְאָפֵס אֶת הַדָּבָר וְגוּ, דָּאי תִּמְאָא וְיָאָמַר אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם וְגוּ.) הַכִּי
אוֹלִיפְנָא. דָהָאֵי אֱלֹהִים דְהַכָּא כְּלָהּוּ מֹלֶךְ אֶת הָוָה. וְהָוָה
אֵיהּוּ אַתְּרָא דָאַתְּיָ מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיאָ, דְבִיהָ אַחֲידָן
חִילָא וְתוֹקֵפָא דְאַיְבָוּן כְּתִירִין תַּתְּאֵין, דְהֹוָה מְשֻׁתְּמֵשׁ בָּהָו
בָּלָעָם. וּבְגִינַּעַךְ, וַיַּבָּא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל בָּלָעָם. דְלֹזְמָנִין אַתְּקָרִי מֹלֶכֶת בְּשָׂמָא עַלְּאָה.
וַיַּטְּהַר הָעֵדָה מִן הַדָּרֶךְ, סְטוֹתָה מִן הַהְוָא אֲרָחָא, דְתָחוֹת
טַעֲנִיא מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיאָ, לְקַבְּלִיהָוּן דִּיְשָׁרָאֵל.

ובמה חמא בלוּם, דהיא סטאת מההוא אֲרָחָא. אלא הִכְיָה אמר רבי שמעון, דאפיקו באָרָחָא, בעא לאָבָאָשָׁא להו לִישְׂרָאֵל, בהילא דאתנִיה. וכיוון דלא סליק בידוי, מה פתיב, וויך את האتون במקל. אטען לה, ואלבש לה, בזורייזי דינא קשייא תקיפה. הדא הויא דכתיב במקל. במקל דיקא. דאייהו דינא קשייא תקיפה. במקלו לא בתייב, אלא במקל.

פוק חמִי, במא תקיפה חכמתא דההוא רשע, ותיאובתא דיליה לאָבָאָשָׁא להוん לִישְׂרָאֵל, דאייהו אשגח לנפקא מרשوتא דלעילא, בגין דתיאובתיה לאַתִּיכְרָא, ולאָבָאָשָׁא להו לִישְׂרָאֵל.

(במדבר כ"ב) ויעמוד מלאך יי' במשועל הכרמים וגוו. מה כתיב לעילא, בקדמיתא כתיב, ותט האتون מן הדרך ותליך בשדה, ותליך באָרָחָמִישָׁר, מסטרא דשדה, (אחתער) יארכינט ממלה דהוה בה. וויך בלעם את האتون להטottaה הדרך לאָסṭאה לה מההוא אֲרָחָא דשדה. אמר רבי יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הוות אַתָּנוּ בעאנו. לבתר פד חמא בלעם, דלא הויה יכיל, כדין וויך את האتون במקל. במא דאתמר.

יעמוד מלאך יי' וגוו. אמר רבי אבא, במא אית לנו לאָסְטְּכָלָא במלוי דאורייתא, הגי קראוי רמייזי

(ד"ג ר"ט ע"א) **בְּחַכְמַתָּא עַלְאָה.** וְכֵי לְמַגְנָא נַפְקָה הָאֵי מַלְאָכָא,
לְאַתְּחֹזָה לְחַד אַתְּנָא. אוֹ לְמַיְקָם בֵּין כְּרָמִיָּא לְקַבְּלָה,
וּמְנָא הַכָּא וּמְנָא הַכָּא. אֲלָא כָּלָא רָזָא עַלְאָה הוּא, וְכָלָא
בְּעֵי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּגִין לְאַגְנָא עַלְיָהוּ דִּיּוֹרָאָל,
וְלֹא יִשְׁלְטוּ בְּהוּ זִיבְנִין בִּישְׁיָן, בְּגִין דָאִבּוֹן חֻולְקִיהָ
דִּקְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

וַיַּעֲמֹד מַלְאָךְ יְיָ וְגוֹ. תָּאָנָא, מַסְטָרָא דָאָמָא, כְּדֵאֵה
מַתַּעַטְרָא, נַפְקִין בַּעֲטַרְתָּה אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה
סְטָרִי גְּלִיפִין בַּתְּכִשְׁתָּהָא. וּכְדֵבָעָת לְאַזְדוֹגָא בַּמְלָפָא,
מַתַּעַטְרָא בְּחַד עַטְרָא דָאָרְבָּע גּוּנוֹנִין. (גּוּנוֹנִין) אִיבּוֹן גּוּנוֹנִין
מַתְּלַהְטָן בְּאָרְבָּע סְטָרִי עַלְמָא, כָּל גּוּנוֹנָא וְגּוּנוֹנָא
מַתְּלַהְטָא תָּלַת זְמִינִין בְּהַהְוָא סְטָרָא. דָאִבּוֹן תְּרִיסָר
תְּחוּמִי גְּלִיפִין. וְעַלְיִין וְאַתְּכָלִילָו בְּתְּרִיסָר אַחֲרְבִּין.
בִּרְיָשָׁא דַעֲטָרָא, אִית ד' שְׂפָרִין לְד' סְטָרִין, וְאִינְוֹן
מְגֻדְלוֹת, כַּמָּה דָאָת אָמָר (שיר השירים ח) מְגֻדְלוֹת
מְרַקְחִים. מַהְוּ מְרַקְחִים. כַּמָּה דָאָת אָמָר, (שיר השירים ג) מִפְלָא
אַבְקָת רֹכֶל. וּעַל כָּל מְגֻדְלָא וּמְגֻדְלָא ג' פְּתַחִין, קְבִיעִין
בְּאַבְנִין טָבָן, מִפְלָא סְטָרָא וּסְטָרָא. הָאֵי עַטְרָא, נְהִירָא (ס"א
טְהִירָא) (ס"א טְמִירָא) בְּדַלּוֹגִין דָאָופִיר, בְּגִין יְקָרָא דְמַלְפָא, כַּמָּה
דְּכַתִּיב, (ישעה יג) אַזְקִיר אַנוֹשׁ מְפֹז וְגוֹ.
תַּחַות עַטְרָא, תַּלְיִין זָגִי דְדַהֲבָא בְּסַחְרָנָהָא, זָגָא דְדַהֲבָא

מִסְטוֹרָא דָא, וּזְגָא דְדַהֲבָא מִסְטוֹרָא דָא, וְחַד רַמּוֹנָא. (ס"ו)
 בְּגַ�וְן כְּגֻוֹן הַהוֹא רַמּוֹנָא, אִית בָּה אֶלְף זָגִין, וּכְלַיְזָגִין
 מִבְּיִיחָגִין, מִתְלַהֲתָא בְּסֻמְקָא בְּחַוּרָא. הַהוֹא רַמּוֹנָא אַתְּפָלָג
 בְּפֶלְוִיגִין אַרְבָּע, וּקְיִימָא פְּתִיחָה, לְאַתְּחֹזָה זָגִהָא. תַּלְתָּה
 מַהָּא וּשְׁרִין וְחַמְשָׁה זָגִין לְסֻטָּרָא דָא, וּכְנוּ לְכָל סֻטָּרָא
 וְסֻטָּרָא, עַד דִמְתַלְתָּהָטָן אַרְבָּע סֻטָּרִי עַלְמָא, מַחְיוֹזָה דְכָל
 פְּלָכָא וּפְלָכָא, וְאַיְנוּ אַקְרִינוֹן פְּלָחָה רַמּוֹנוֹן. בְּמַה דְכַתִּיב,
 (שיר השירים ד) כְּפָלָח רַמּוֹנוֹן רַקְתָּה מִבָּעֵד לְצַמְתָּה.

אַרְבָּע גָּלְגָּלִין בְּפְלָכִי אַרְבָּע זָוִיִּין, נְטָלִין בְּגַלְגּוֹלָא
לְהַהְוָא עַטְרָא, וּכְדַבְּרִי נְטָלִי לְהָ, אַזְדְּקָפָן לְעִילָּא.
עַד דִמְתוֹן לְגַלְגּוֹלָא דְפְלָכָא עַלְאהָ, דְנַהֲיִם יִמְמָא וְלִילִיאָ,
מִתְחַבְּרוֹן כָּל אַיְנוֹן פְּלָכִין, וּנְטָלִין לְעַטְרָא, וּזְקָפָן לְהָ.
וְקַלָּא דְאַיְנוֹן גָּלְגָּלִין, אַשְׁתַּמְעַבְּכָלָהוּ רַקְיעִין. לְקָלָ
בְּעִימָּתָא מִתְרַעְשִׁין כָּל חִילִי שְׁמִיאָ, וּבָכָלָהוּ שָׁאָלִין דָא
לְדָא, עַד דְכָלָהוּ אָמֵרִי (יחזקאל ג) בְּרוֹךְ בְּבֹוד יְיָ מִמְקֹמוֹ.
כַּד מִזְדוֹגָה מַלְכָא בְּמִטְרוֹגִינִיתָא, סְלָקָא עַטְרָא דָא,
וְאַתְּיִשְׁבַּת בְּרִישָׁא דִמְטְרוֹגִינִיתָא. כְּדִין גַּחֲית חַד
עַטְרָא עַלְאהָ, קְבִיעָא דְכָל אַבָּן טָבָא, וְחַיּוֹר וְשׂוֹשָׁן,
בְּסַחְרָנָהָא. בְּשִׁית גָּלְגָּלִין אַתִּיאָ, לְשִׁית סְטְרִין דְעַלְמָא,
שִׁית גְּדֹפִין דְגַשְׁר נְטָלִין לְהָ. בְּפְלָכּוֹי חַמְשִׁין (ס"א פְּלָכִין)

עֲנָבִין סְחֻרְגָּהָא, דְּגָלִיף בָּה אֵימָא עַלְּאָה. קְבִיעָן בָּאָבָן טָבָא, חִוּור וְסָמֵק יְרֹוק וְאוֹכֵם תְּכָלָא וְאֶרְגּוּנוֹא. שִׁית מָהָה וִתְּלַת עַשֶּׂר זָוּזִין, לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא. אַלְפָ וִשִּׁית מָהָה מְגַדְּלִין, לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא. וְכָל מְגַדְּלָא וְמְגַדְּלָא, טְוַרְיַין קְבִיעִין. פְּרָחִין לְעַילָּא, אַשְׁתָּאָבָן בְּכִיתּוֹנָא (ס"א בְּפִתּוֹרָא) דְּאֵימָא עַלְּאָה, בְּמִשְׁחָה רַבּוֹת דִּילָה. כְּדִין אֵימָא, בְּלִחְיָשָׁג, נְגִיד מִתְּבָנָן עַלְּאָין, וְשֶׁדר וְקַבָּעַ לוֹזָן בְּהַהוּא עַטְרָא. לְבַתֵּר אֲנָגִיד בְּחָלִי דְּמִשְׁחָה רַבּוֹת קְדִישָׁא, עַל רִישָׁא דְּמַלְכָא. וּמִרְיָשָׁה, נְחִית הַהוּא מְשָׁחָא טָבָא עַלְּאָה, עַל דִּיקְנִיהָ יְקִירָא. וּמִתְּמַן נְגִיד עַל אַינְיוֹן לְבוֹשִׁי מְלָכָא. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קָלָג) כְּפָשָׁמָן הַטוֹּב עַל הַרְאָשׁ יוֹרֵד עַל הַזְּקָן וְגַוּ.

לְבַתֵּר אֶת הַדָּר עַטְרָא, וּמַעֲטָרָא לֵיה אֵימָא עַילָּא הַהוּא עַטְרָא, וּפְרִישָׁא עַלְּיהָ, וּעַל מְטָרוֹנִיתָא, לְבוֹשִׁי יָקָר בְּהַהוּא עַטְרָא. כְּדִין קָלָא אַשְׁתָּמָע בְּכָלָהוּ עַלְמַיִן, (שיר השירים ג) צָאִינה וּרְאִינה וְגַוּ. כְּדִין חִדּוֹתָא הוּא בְּכָל אִינּוֹן בְּנֵי מְלָכָא. וּמִאֵן אִינּוֹן. בֶּל אִינּוֹן דָּאָתוּ מְסֻטְרִיָּהוּ דִּישְׁרָאֵל. דָּהָא לֹא מְזֻדּוֹגִי בָּהוּ, וְלֹא קִיְמִין עַמְּהָוָן, בָּר אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דָּאִינּוֹן בְּנֵי בִּיתָא, וּמְשֻׁמְשִׁי לְהָוָה. כְּדִין בְּרָכָאָן דְּגַפְיִקִי מְגִיָּהוּ, דִּישְׁרָאֵל הוּא. וּיְשָׂרָאֵל נְטָלִין כֹּלָא, וּמְשֻׁדְרִי חֹולְקָא מְגִיה לְשָׁאָר

עמין, ומה הוא חילק את צנו כל אינון שאר עמין. ותאנא, מבין סטרא חילקיון דמגן על שאר עמין, נפיק (ד"ג ר"ט ע"ב) חד שביל דקיק, דמתמן, את גיגיד חילקא לאינון תטא, ומתן מתרפיש לכמה סטרין. ודה קירין ליה תמצית, דנפיק מטרא דארעה קדיישא.

ועל דא עלמא כויליה מתמצית דארץ ישראל קא שתי. מאן ארץ ישראל. הא אוקימנא. ובין לעילא, ובין לחתא, כל אינון שאר עמין עובדי כוכבים ומזלות, לא אנתנו אלא מה הוא תמצית. ולא תימא דאינון בלחוודוי, אלא אפילו אינון כתריין תטאין, מה הוא תמצית שתיאין. ודה הוא במשועל הרים, שביל מרברבי שאר עמין דמתברכו מביה.

כד חמא ההוא מלכא, דהא בלעם אסטי לאתונ לההוא שבילא, דכתיב להטotta הדרה, מיד ויעמוד מלאך יי' במשועל הרים, לאסתמא שבילא, שלא יסתיעין ביה אינון שאר עמין עובדי כוכבים ומזלות, ואינון כתריין תטאין. ואז לא הא, פהא דאמר רבי יצחק, כתיב (שיר השירים א) שמוגני נוטרה וגוי, לנטרא ולברכה לשאר עמין בגלוותא. ויישראל דאינון ברמי שלוי, לא נטרתי, בגין דאינון בגלוותא, ולא מתברכין בדקה חזי.

גדר מזה וגדר מזה. אמר רבי אבא, היך יכול ההוא

מלאכָא לְאִסְתָּמָא הַהוּא שְׁבִילָא. אֶלָּא בְּגִין דְּסִיעָא
אַחֲרָא הַהוּא לֵיהֶ, קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַהוּא וְכֶגֶת יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
יְהִינָּה אָמָר, אָוֹרִיְתָא מִסִּיעָא לֵיהֶ, דְּכַתִּיב, (שםות לב) מִזָּה
וּמִזָּה הֵם בְּתוּבִים.

בְּהַהִיא שְׁעַתָּא מַה פְּתִיבָ. וְתַרְאָה אַתָּוֹן וְגֹוֹ, וְתַלְחִץ אֶל
הַקִּיר, מַאי וְתַלְחִץ אֶל הַקִּיר. כִּמְהָ דָאָת אָמָר
(ישעה כב) מִקְרָקָר קִיר וְגֹוֹ. קִיר: פְּטוּרָנָא, הַהוּא דְּשַׁלְטָא
עַלְיָהּוּ. וְתַלְחִץ אֶת רַגֵּל בְּלֻעַם אֶל הַקִּיר, הִיא לֹא יָהָבָא
לֵיהֶ סִיעָא בְּלָלָ. וּבְעֲקוּתָא, (ס"א אֲשֶׁר) אֲשֶׁר (ס"א אֲשֶׁר)
לֵיהֶ לְהַהּוּא קִיר. וּרְמֹזָא לֵיהֶ הָאִי, כְּדִין וּוּסָף לְהַפּוֹתָה
בְּהָאִי סְטְרָא.

וּוּסָף מְלָאָךְ יְיָ עֲבוֹד וַיַּעֲמֹד בָּמָקוּם צָר וְגֹוֹ. בְּהַהִיא
שְׁעַתָּא, אָסְתִּים לָהּ כָּל אַרְחִין, וְכָל סִיעָין, דְּלֹא
אֲשִׁתְכַּח בָּהּ מִכֶּל סְטְרָא דְּעַלְמָא סִיעָא. כְּדִין וְתַרְבִּצְ
תְּחַת בְּלֻעַם. כִּדְחַמָּא בְּלֻעַם דְּלֹא הַהּוּא יְכִיל, מַה פְּתִיבָ.
וַיַּחַר אָפְּ בְּלֻעַם וַיַּדַּק אֶת הַאַתָּוֹן בְּמַקָּל, כִּמְהָ דָאָתָר,
הַאֲטַעַן לָהּ, וְאַלְבֵשַׁ לָהּ, בְּזִירָנוּי דִּינָא קְשִׁיא תְּקִיפָא.
(במדבר כ"ב) וַיַּפְתַּח יְיָ אֶת פִּי הַאַתָּוֹן וְגֹוֹ. הַיִּנּוּ חַד מַאֲינָוֹן
מְלִין, דָאַתְּבָרִיאוּ עַרְבָּ שְׁבָת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. אָמָר
רַבִּי יְצָחָק, מַאי סְגִי הָאִי לְבָלֻעַם, או לְאַתָּוֹן, או
לִיְשָׂרָאֵל. בָּהָגִי מְלִין. אָמָר רַבִּי יוֹסִי, דְּחִיכִיבִין בֵּיהֶ אַיָּנוֹן

רְבָרְבִּין דָּהוֹ עֲמִיהַ, וְכֵד מְטוֹ לְבָלָק, אָמָרוּ לֵיהַ, וְכֵי
לְהָאֵי שְׂטִיא שְׁדָרָת לִיקְרָא, לֹא תְשִׁבָּח בֵּיתֶךָ מִמְּשׁוֹת, וְלֹא
בְּמַלוֹי. וּבְאִינְוֹן מֶלֶת דָּאַתְנָא, אַתְבָּזָא מִן יִקְרִיהַ. רְבִי
חַיְיאָ אָמָר אַלְמָלִי לֹא אָמְרָת אַתְנָא הָאֵי, לֹא שְׁבִיק
בְּלַעַם הַהוּא דִילִיהַ, וּבְמַלִּי דָאַתְנָא יְדֻעַ דָאַתְבָּר חִילִיהַ.
רְבִי אָבָא רְמִי, כְּתִיב (במדבר טז) וַיַּפְתַּח הָאָרֶץ וְגַוּ. וּכְתִיב
וַיַּפְתַּח יְיָ אֶת פִּי וְגַוּ. מַאי שְׁנָא אָרֶץ מִאַתּוֹן, דְלֹא
כְתִיב בָּה וַיַּפְתַּח יְיָ אֶת פִּי הָאָרֶץ. אַלְאָ, הַתָּם מִשָּׁה גִּזְוֹר
עַל פּוֹמָא, וַיַּפְתַּח, וַיַּעֲבֹד תְּאַרְעָא פְּקוּדָא דִמְשָׁה, וְלֹא
יָאוֹת דִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבֵר פְּקוּדִיהַ, דְהָא מִשָּׁה גִּזְוֹר
וַפְּקוּדָה, (במדבר טז) וַיַּפְצַתָּה הָאַדְמָה אֶת פִּיהַ. וְעַל דָּא הִיא
עֲבֹדָת פְּקוּדוֹי. דְכְתִיב וַיַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהַ. אַבְלָה הַכָּא,
לֹא אֲשִׁתְכָה מִאַן דִגְזָוָר, אַלְאָ רְעוֹתָא דִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
הָוּה, וְהַוְאֵיל וּרְעוֹתִיהַ הָוּה בְּכָה, כְתִיב וַיַּפְתַּח יְיָ אֶת פִּי
הַאַתּוֹן. מְגִיהָ אַתָּא מֶלֶת, וּמְגִיהָ אֲשִׁתְכָה.

רְבִי יְהוֹדָה אָמָר, אַסְתְּפָלָנָא בְּפִרְשַׁתָּא דָא, וּבְאַלְיָן
מְלָיָן, וְאַתְחִזְיָן דְלֹאו מְלָיָן דְצִירִיכָן אִינְוֹן. וְכֵי
מַאֲחָר דְכְתִיב וַיַּפְתַּח יְיָ אֶת פִּי הַאַתּוֹן, בְּעִין לְמַהְוִי אִינְוֹן
מְלָיָן מְלָיָן מְעַלְיִתָּא, מְלָיָן דְחַכְמָתָא, וְאֵי בָּמָה דָאַתְעָרוֹ
חַבְרָנָא, דְאֵיהַ מִשְׁבָּח דְסּוֹסִיא דִילִיהַ רְעֵי בְּרִטְבָּא, וְהָא
תְּבַת וְאִמְרָת, הַלָּא אַנְכִי אַתּוֹנָה. מְהָכָא הָוּה לְמַפְתַּח,

והיא לא פתחה אלא מה עשית לך. ואילו הכי, אמאי קא טרח קודשא בריך הוא, למפתח פומחה להני מלין. אמר רבנן אמר אבא, ודיי באליין מלין או ליפנא דעתא דבלעם, דלאו פדיי הוא למשרי עלייה רוח קודשא, ואוליפנא, דהא לית יכולו באתנית, לא באשא או (דף ר"ז ע"א) לאוטבא. ואוליפנא מהאי אתה, דהא לית חילא בעיר לאראה עלייהו דעתא שלים. תא חזין, בלעם, בההייה מלה דעתנית, ובזהו דעתא טפשא לא יכול למייקם. בדעתא עלה על אחת כמה וכמה.

(במדבר כ"ב) ותאמ' לבלעם מה עשית לך. וכי בראשותי היה ל麻痹 טב וביש. לאו. דהא בעיר לא מתנהגן, אלא במה דנהגו לוז. ואף על גב דההייה אנתנא בעמ'יקתא (ס"א בעקבותא) יתר, לאו בראשותה היא, דהא הוא אטעין לה בחרשו, וברשותיה קיימא.

ויאמר בלעם לאthon כי התעללה بي. היה ליה לחיכא מבה, והוא אתיב לקלала טפשותא דמלחה, פדין חיכו מגיה, ואתקليل בעיניהו, וידעו דאייה שטיא. ומה אמר. כי התעללה بي לו יש תרב בידי. אמרו, שטיא דא איהו יכול לשיצאה עמין בפורמיה, היה לא יכול לשיצאה לאתנית, והוא בעי חרבה. ואוליפנא, דלית חילא בעיר לאראה עלייהו רווח אחרא, די

יִמְרוּן בְּנֵי נְשָׂא, אֵי יִמְלֹלֹן בְּעִירִי, כַּמָּה דַעֲתָא שְׁלִים
יִפְקֹונֵן לְעַלְמָא, פּוֹק וְאוֹלִיף מַהֲאִי אֶתְנָא, דְהָא קָוְדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא אֱפֻתָּח פּוֹמָה, חַמְּמִי מַלְוִי. (מצattyi כתוב בהעתיקות, חסר כאן)
וַיְהִי בְּבָקָר וַיִּקְחֵה בְּלֵק אֶת בְּלֵעֵם וְגַוּ. רַבִּי יְצָחָק אָמַר,
בְּלֵק חַבִּים הָוֹה בְּחַרְשֵׁין, יִתְיַיר מְבָלָעֵם, בְּרִ דְלָא
הָוֹה מַכְיוֹן שְׁעַתָּא לְלַטְיִיא. מְשַׁל וְכוּ. בְּגִינַּן כֵּךְ וַיִּקְחֵה בְּלֵק
אֶת בְּלֵעֵם וְגַוּ. הַוָּא הָוֹה אַתְקִין לִיהְיָה וְאַחֲיד לִיהְיָה לְכָלָא.
וַיַּעֲלֵהוּ בְּמֹות בְּעֵל. מַאי וַיַּעֲלֵהוּ בְּמֹות בְּעֵל. אַלְא
אָשְׁגָח בְּחַרְשֵׁוֹי, בְּמַאי סְטָרָא יִתְאַחַיד בְּהָוּ,
וְאָשְׁכָח דִזְמִינִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָ בְּמֹות, וְלִמְפָלָח לְבַעַל.
כַּמָּה דְכַתִּיב, וַיַּלְכֹו אַחֲרֵי הַבָּעֵל. וַיַּרְא מִשְׁם קָצָה הָעֵם,
חַמְּמָא רַבְּרַבִּי דִעֵמָא, וַיַּמְלַכֵּא דְלַהּוֹן, דְפָלַחַין לִיהְיָה, כַּמָּה
דְכַתִּיב (מלכים א יח) וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבָּעֵל, וְכַתִּיב (מלכים א יח) אָם
יְיָ הָאֱלֹהִים וְגַוּ. כִּיּוֹן דִחְמָא בְּלֵעֵם, דִזְמִינִין יִשְׂרָאֵל
לְהָאֵי, מִיד וַיֹּאמֶר בְּלֵעֵם אֶל בְּלֵק בְּנֵה לֵי בָזָה שְׁבָעָה
מִזְבְּחָתָה. (חסר כתיב)

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יְהוֹנָה, חַד אָמַר לְקַבְּלִי מִדְבָּחָן דִקְדֻמָּאִי,
אֲקָרִיב אַיְבּוֹן שְׁבָעָה מִדְבָּחָן. וְחַד אָמַר, בְּחִכְמַתָּא
עֲבֵד כֵּלָא, וְאָשְׁכָח דְחוֹלֵקִיהּוּן דִיְשָׂרָאֵל בְּשְׁבָעָה דְרַגְיַין
אַתְקָשָׁרוּ. בְּגִינַּן כֵּךְ אָסְדָר שְׁבָעָה מִדְבָּחָן.
לְבָרְנָשׁ דְהָוָה לִיהְיָה רְחִימָא חד, דְשַׁבָּק לִיהְיָה אָבוֹי. וּבְנֵי

בשא מסתפו לקטטה בהדייה, בגין ההוא רחימא. לוימין, אתה בר בש חד, ובעה לאתערא קטטו בהדייה. אמר, מה אעביד, אי אתער ביה קטטא, הא ההוא רחימא דאתקשר בהדייה, ולא יכילנא, אמר מה עבד, שדר ליה דורון לההוא רחימא. אמר ההוא רחימא, ובי מה אית ליה להאי בר נש גמאי, ידענא דבגין ההוא בר רחימאי הוא. אמר, האי דורון לא ייעול קמא, זמיןו ליה לבליי. **ויכלוניה.**

פ"ד בלעם, אתה לאתערא קטטו בהו בישראל, וחמא דלא יכול בגין ההוא רחימא עלאה דלהון, (במה דעת אמר (משלי כז) רעד ורע אפיק אל תעוזב). שاري לתקנא קמיה דורון. אמר קידשא בריך הוא, רשע ומה אית לך גמאי, את בעי לאזדווגא בבני, תרי דורונך זמין לבליי. תא חזוי, מה כתיב, ויקר אלהים אל בלעם. ואמר רבי שמעון, לשון קרי וטומאה. דורונך לאلين את מסר ולא ייעול קמא.

רבי אבא אמר, ויקר: במה דעת אמר, (תהלים קמו) **לפנֵי קרתו מי יעמוד.** הוא תהוה זמין, דבזה הוא דורון, יכול בהו בישראל. מה כתיב. ויקר אלהים. קרייר גראמייה מן דא תהוה חשיב. ויקר אלהים, במה דעת אמר, לאתער עלייה מסתרא דמסאותא.

רבי אלעזר אמר, ויקר, בלבעם חשיב דבהתהוּא דורון
ייעול לאבא שא להו לישראאל, וקונדשא בריך הוא
ענק ליה מקמיה לההוא דורון. ואעקר ליה לבלעם,
ממה הוה חשיב. ואעקר (ס"א ליה ממה הוא דרגא), **לההוא דרגא**
הדא הוא דכתיב ויקר. כמה דעת אמר (משל לו) **יקרוה**
עורבי נחל. אמר ליה, רשע, לית אפת פדי לאתקנשרא
בהדא (דף ר"ו ע"ב) **ולמייעל קמא.** דורונך לבלבי את מסר.
אמר רבי שמעון, תא חוי, הא רשות, געלא דכלא הוה.
דלא תשכח בכל פרשתא דא, ויאמר יי אל בלבעם,
או ידבר יי, חס ושלום. מה כתיב. **וישם יי דבר בפי**
בלעם וגוו, כמהן דשייחסמא בפום חמרא, **דלא יסטי**
הכא או הכא, כה וישם יי דבר בפי וגוו.
אמר ליה קונדשא בריך הוא, רשע, את חשיב דעל ידק
יהא ויתקנין ברכה בבני, או אפקא. לא צריכין
איןון לך, כמה דאמרין לזרעה וכוף. אלא את שב אל
בלק, וכד תפתח פומך, לא יהא ברשותך. ולא בפומך
תלייא מלולא, אלא וכלה תדבר. תרי כ"ה, **הזמיןנא**
לברכה לוז. כה, **תמליל ברכה בבני,** כד תפתח פומך,
היא תמליל מלין, **لاتקנימא על בני,** **דלא אשבוק מלין**
לה.

תא חוי, דכך הוא, **כיוון דעתך לblk,** ובblk שמע כל

איונן מלין, תהה חשיב דהא מפומיה דבלעם נפקין,
אמר, לקוב אויבי לקחתיה. אמר בלעם. סב אלין חרשין
בידך, בגין לאעכָבָא הַכָּא להאי פה, וαι את תיכול
לאעכָבָא (ס"א לאעקרא) לה בהאי חרשין, אנא אעקר לה
מיאינון מלין דהיא אמרה.

מה כתיב, התיצב כה על עולתה, בהאי, ובאלין חרשין,
תעיבב לה, ואנכי אקרה כ"ה, כלומר, אעקר לה
מאلين מלין. אמר לייה קודשא בריך הוא, רשע, אנא
אעקר לה. מה כתיב בתריה. ויקר אלהים אל בלעם.
וההוא דבר ארום קלא, במלולי דכ"ה. ויאמר שוב אל
בלק וכיה תדבר, כ"ה תדבר ודאי.

טא חזי, בקדמיתא לא כתיב התיצב כה על עולתה,
אלא התיצב על עולתה ואלכה אולי יקרה יי
לקראתי. כיון דחמא דכ"ה אמר איונן ברכאנ, כדיין אמר
התיצב כ"ה על עולתה, ואנכי אקרה כ"ה.

לכה ארה לי יעקב, כלומר, لكוט. רבי יוסי אמר,
אשרי לון מההוא דרגא דאיונן קיימי, במה דאת
אמר (שמואל א ב) צדה אורחה. אמר, אי תיכול למשדי (ס"א לון
מההוא דרגא) לההוא דרגא דלהון, הא כלחו את עקרו
מעלמא. ולכה זועמה ישראל, ישראל דלעילא,
דיישתכח ריגוזא קפיה, כמה דאת אמר (תהלים ז) ואל זועם
בכל יום.

במדבר כ"ג) כי מֶרְאֵשׁ צָוְרִים וּגֹו'. אמר רבי יצחק, מראש צורים, אלין איבון אבהתא. דכתיב (ישעיה נא) הביטו אל צור חוצבתם. ומגבעות אשורנו, אלין אמהן, בין מהאי סטרא ובין מהאי סטרא, לא יכלין לאותלטיא. רבנן אמר, כי מראש צורים, מאן יכול להו לישראל, דהא הוא אחד מירישא דכל צורים נפקין (שמות ס"ד), ומאן איבון צורים. גבורן. דהא כל דיבין דעת מאיבון גבורן נפקין, ואיבון אתהחדר בהו. ומגבעות אשורנו, אלין שאר משרין (ס"א בתריין) אתהחדר בהו. הון עם לבדד וגוו. במה דאת אמר (דברים לט) ה' בבד ינחפה.

מי מנה עפר יעקב וגוי, הָא אוקמאה. אלא אמר רבי יוסי, תרין דרגין אינון, יעקב וישראל. בקדמיתה יעקב, ולבתר ישראל. ואף על גב דכלא חד, תרין דרגין אינון, דהא דרגאعلاה ישראל הוא.

מי מנה עפר יעקב וגוו. לחתא, מאן הוּא עפר. רב' שמעון אמר, הא דכתיב ביה (ישעה מא) יתנו בעפר חרבו וגוו. מאן חרבו. הא ידיעא, דכתיב (ישעה לד) חרב לוי מלאה דם. עפר, ההוא אחר דאתברי מגיה אדם הראשון, דכתיב (בראשית ב) ויאצר יי אלhim את האדם עפר וגוו. ומה הוא עפר, כמה חיילין, וכמה משרין נפקו,

כמה טפסין, כמה גרדיני במוסין, כמה גירין, כמה בליסטראות, כמה רומחין, וסיפין, זוינין, אשטכחו מההוא עפר. (מי מנה) כמה דעת אמר, (איוב כה) היה מספר לגדודיו.

ומספר את רובע ישראל. רבע ישראל היא ה"א, וחד מליה היא. רובע ישראל, כמה דעת אמר (שמות ב) רובץ תחת משאו, רביע הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) מטו שלשה. דבר אחר רבע, כמו רביעית מישראל לחתא, רבע אתקרי לפום כתראי משמע דוד, דעתו רגלא רביעאה דכורסייא.

דבר אחר מי מנה עפר יעקב וגוי, כל אינון דחשיבין עפרא, כמה DAOkimena. ומספר את רבע ישראל, דכתיב היה מספר לגדודיו. רבע ישראל כמה (דף ר"א ע"א) DAOkimena. דבר אחר מי מנה עפר, אינון פקונדין DAOkinon בעפרא, בזוריעה, בגטיעה, בחצדא, והא אווקמו חביריא. ומספר את רבע, כמה דעת אמר (ויקרא יט) בהמתך לא תרבייע. (אמר רבי אבא, בלאק חבים הויה בחרשו בבלעם. בר דלא ידע לבווע שעטה לטלטיא).

(במדבר כ"ג) וישא משלו ויאמר. וידבר לא כתיב, Mai Visha Mshlo. רבי חייא אמר, הויה זה קיף קלא לגביה ההוא ממילל, וישא משלו בלווע. ויאמר האי מה כמה דכתיב וכיה פדבר, ואMRIה מה הויה.

תֵּא חִזֵּי, כִּיּוֹן דְּחַמָּא בְּלֻעַם דְּבָכָל חֶרְשׁוֹי וּבְכָל הַהוּא
דָּרוֹזָן, לֹא יִכְיל לְאַעֲקָרָה הַהוּא כֵּה, כַּמָּה דָּאָתָּה אָמָּר
וְאַנְכִּי אַקְרָה כֵּה, אַעֲקָר לְהָאִי כֵּה. אָמָּר לֵיה קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, רְשָׁע, אֲגַת סְבוֹר לְאַעֲקָרָה לְהָ, אַנְנָא אַעֲקָר
לְךָ מְשֻׁלְשָׁוֹלָךְ, מַה פְּתִיבָךְ. וַיַּקְרֵר אֱלֹהִים אֶל בְּלֻעַם, כַּמָּה
דָּאָתָּמָר. לְבָתָר, כִּיּוֹן דְּחַמָּא דְּלֹא יִכְיל, הַדָּר וּאָמָּר, וַיָּרֶךְ
וְלֹא אַשִּׁיבָנָה, וְלֹא אַשִּׁיבָנָנוּ מִבְּعֵי לֵיה. אַלְאָ וְלֹא
אַשִּׁיבָנָה וְדֹאי, לְהַהְיָא דְכִתִּיבָךְ, וְכֵה תְּדַבֵּר. לִית אַנְנָא
יִכְיל לְאַהֲדָרָא לְהָ.

אָמָּר בְּלֻעַם, בְּתִרְיֵין דְּרָגֵין בְּעִינָּא לְאַעֲלָא בְּהָו. בְּעִינָּא
לְאַעֲלָא בְּהָו מְדִרְגָּא דִיְעַקְבָּ, וְלֹא יִכְילָנָא. בְּעִינָּא
לְאַעֲלָא בְּהָו מְסֻטָּרָא אַחֲרָא דִיְשָׂרָאֵל, וְלֹא יִכְילָנָא. מַאי
טֻעַמָּא. בְּגַיִן דְּשָׁמָא דָא אוּ דָא, לֹא אַתְקָשֵׁר בְּזִינְגִּין
בִּישִׁין, הַדָּא הוּא דְכִתִּיבָךְ לֹא הַבִּיט אָוֹן בִּיעַקְבָּ וְגֹו'.
תָּאָנָא, תִּרְיֵין דְּרָגֵין אִיבְּוֹן: נְחַשׁ, וְקָסָם. לְקַבְּלִיהָוֹן:
עַמְלָ, וְאָוֹן. אָמָּר בְּלֻעַם, הָא וְדֹאי אַשְׁפְּחָנָא
לְקַבְּלִי דְּהַנְּגִי יִעַקְבָּ וְיִשְׂרָאֵל. אָוֹן, לְקַבְּלִיהָה דִיְעַקְבָּ, דָאִיהוּ
קְטִיר בְּנְחַשׁ. עַמְלָ, לְקַבְּלִיהָה דִיְשָׂרָאֵל, דָאִיהוּ קְטִיר
בְּקָסָם. כִּיּוֹן דְּחַמָּא דְּלֹא יִכְיל, אָמָּר, וְדֹאי לֹא הַבִּיט אָוֹן
בִּיעַקְבָּ וְגֹו'. מַאי טֻעַמָּא. בְּגַיִן דִּיִּי אֱלֹהִיו עַמוֹּ וְגֹו'。
וְאַי תִּמְאָ, בְּהַנְּגִי לֹא יִכְילָנָא. בְּקָסָם וְנְחַשׁ יִכְילָנָא. כִּתִּיבָךְ